

van de Wisselbank om aldaar bewaard en volgens de resolutie van 5 November 1714 van tijd tot tijd uitgedeeld te worden. Van de zilveren penningen werd een gedeelte uitgedeeld en de overblijvende, 400 stuks, onder berusting van den Secretaris gelaten.

Dat de vroedschapspenningen ook gebruikt werden als belooning voor buitengewone diensten, zagen we boven reeds. Een tweede voorbeeld van dien aard ontmoeten we in 1716. Den 26 April van dat jaar werden aan Joan de Haes bij resolutie van Burgermeesteren twee gouden vroedschapspenningen gegeven «tot een vereeringe voor het maken van een seker vers, genaemt Eercroon voor de stad Rotterdam en gedediceert aan Burgermeesteren» (1).

In 1720 was er op nieuw gebrek aan penningen, want den 12 Februari werd door de Vroedschap machtiging verleend aan Heeren Burgermeesteren en Rekenmeesteren «tot het doen schroeven van eenige quantiteyt soo goud als silvere vroedschapspenningen». Aan die opdracht werd gevolg gegeven, immers uit de thesauriersrekening van het jaar 1720 blijkt, dat er voor dat doel in twee posten aan Isaaq Westerveen de somma van 5221 gld. 6 st. betaald werd.

Men vindt van deze penning slechts op dien eenen datum melding gemaakt, en zelfs geen aantekening in het archief wie haar geslagen heeft. Legt men de vroedschaps-

---

(1) Een exemplaar van dit gedicht, uitgegeven in 4° bij Johannes Hofhout (1716), in oorspronkelijken druk berust in de bibliotheek der gemeente.

Joan de Haes dankte voor deze gift met een: «Dankoffer aen heeren Burgermeesteren». Beide gedichten deden een stroom van tegendichten verschijnen, die men o. a. kan vinden in het «Tweede vervolg Van de Latynsche en Nederduitsche Keurdichten. Te Rotterdam, By Pieter van der Goes, Boekverkooper, 1724», bl. 49, 76 en vlgg.